



Joan Antoni Melé

“Tots depenem de tots”

Joan Antoni Melé és **banquer** i pare de tres fills ja grans. Va col·laborar en els inicis de la banca ètica a Triodos Bank. Ha engegat el Taller de Consciència (www.tallerdeconciencia.com) per transformar la societat des del món de l'empresa i és autor de 'L'economia explicada als joves'

FRANCESC ORTEU

FOTO: PERE TORDERA

Jordi Évole em va convidar al *Salvados* per parlar sobre l'educació financera a les escoles i em van preguntar què opinava del fet que el ministeri d'Educació hagués demanat als banquers que anessin a les escoles a parlar d'economia. Li vaig dir que era una autèntica bestiesa.

Per què?

És la gent que ha ensorrat el país. El que falta en economia són valors. I vaig escriure *L'economia explicada als joves* per dir que necessitem urgentment una actitud ètica.

Quins són aquests valors?

El més important és el del treball. No podem dir als fills que han d'estudiar perquè quan siguin grans es puguin guanyar la vida. Els hem d'explicar que cal estudiar per la mateixa raó que cal viatjar, llegir, conèixer gent... Tot cal fer-ho per descobrir les nostres qualitats i capacitats. I quan ho descobrim ho has d'aportar al món. El nostre tre-

ball és un servei a la comunitat.

És una actitud altruista.

El contrari és ser egoista, és el discurs de la por, el neguit de no trobar feina si no ets prou competitiu, de mirar només per tu. Aquesta actitud egoista ens destrueix com a societat. Això només és por, i la gent amb por és manipulable.

Quins valors cal transmetre en lloc d'aquesta por?

Que ens serveixim mútuament. Cadascú té unes capacitats que aporta a la societat. Jo no sé fer pa ni conduir un autobús. Jo apporto els meus coneixements i altres n'aporten d'altres. Del principi de dependència mútua se'n deriva el principi de suport mutu, d'ajuda mútua. Competint no es viu millor. Cal entendre que tots depenem de tots. Els nostres fills han d'entendre que fer un servei multiplica les teves capacitats com a persona.

Com els expliquem què són els diners?

Per arribar a una economia fraternal, no competitiva i més solidària cal posar consciència en els diners, en les tres maneres que tenim d'utilitzar-los: quan comprem, quan estalviem o quan els donem. Qualsevol d'aquestes tres decisions afecta els altres, t'afecta a tu i afecta el planeta.

¿Comprar mirant el preu no és l'únic criteri?

No, perquè quan compres allò que és més barat hi ha un cost ocult que està pagant algú altre, potser algú que és a Birmània o a la Xina, potser en forma de falta de drets humans, de contaminació o d'exploració infantil. No pot ser que a Lleida llencin tones de pomes i les exportem de no sé on. Les persones hem de comprar amb consciència. Comprar productes de proximitat, productes ecològics.

Què hem d'explicar als fills sobre l'estalvi?

Que no és igual triar qualsevol banc. Em vaig dedicar a la banca quaranta anys i ningú no em va preguntar mai què pensava fer amb els diners que em

deixava. Quan tu ingresses diners en un banc els dones un crèdit i ho fas sense saber amb quins valors els gestionaran.

Els joves són crítics per naturalesa.

A vegades, quan es critiquen els bancs es va a l'extrem contrari i es vol col·lectivitzar tot. I tampoc no és això. La llibertat és important, però llibertat és no deixar-se endur per la por o per la cobdícia. La llibertat també és ser capaços d'ocupar-nos dels altres. Tot això els joves ho entenen molt bé. Els hem de dir que es pot entendre l'economia d'una altra manera, que la banca pot ser ètica, que tenen una responsabilitat en el funcionament de l'economia, que poden canviar les coses. La societat està malalta i si ens hi adaptem acabarem malalts.

Un consell per als pares i un altre per als fills.

Per als pares, que no tinguin por i que meditin una estona cada dia. Per als fills, que no treballin mai només a canvi d'un sou, sinó per vocació. —